

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštuina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca se prične novo naročevanje na drugo četrtletje. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemana „ „ 3 „ — „

Opravištvo „Slov. Naroda“.

Dr. Janez Bleiweiss,

vodnik našemu narodu, oglašil se je v zadnjih „Novicah“ ter povzdignil veljavni svoj glas proti koaliciji Stremayr-Waserjevej, katera se naperja, da bi prognala slovenski jezik iz sodnij na Kranjskem, Primorskem itd. Velevažna izjava čestitega našega patrijota se glasi: „Promemoria našim gg. državnim poslancem gledé na njih interpelacijo zaradi slovenskega jezika vsodnijah na Kranjskem, Primorskem itd.

„Glasoviti odlok Stremayr-Waserjev, po

katerem ne bi smel slovenski jezik več od ljudstva našega v pisarnice kranjskih sodnij, pa tudi iz sodnijskih pisarnic ne več do ljudstva našega, češ, da nemški jezik je jedino „landesüblich“ sodnijam kranjskim, je silno razburil deželane kranjske pa tudi vse druge slovenske pokrajine. Nekateri rodoljubi so zaradi tega mislili, naj občine Nj. eksceleco g. ministra dr. Pražaka obsujejo s peticijami, da se prekličé odlok c. kr. najvišje sodnije dunajske. Jaz nijsem tega mnenja, ker poslanci naši so pravi poverjeniki naših občin, tedaj našega naroda; oni pa so uže svojo dolžnost izpolnili in z g. vitezom Schneidom na čelu stavili do gospoda pravosodnega ministra interpelacijo. Na to resno in dobro utemeljeno vprašanje pričakuje zdaj ves svet odgovora in odgovora pravega in pravičnega.

„Da pa naši gg. poslanci morejo gospoda ministra opozoriti na neki dokument velike važnosti, pošiljam jim tu prepis „dopisa z Dunaja“ v „Novicah“ od 26. marca 1862. leta, ki kaže, kako je uže pred 19. leti v istej zadevi sodil baron Lasser, ki je takrat v ministerstvu Schmerlingovem minister pravosodja bil.

„Ta velevažni dokument je razpis (ukaz), ki ga je minister Lasser, kateremu Nemci ne morejo očitati, da je Slovanom bil preveč nagnen, sodnijam na Kranjskem, Primorskem, Štajerskem in Koroškem dné 15. marca leta 1862 razposlal zaradi rabe slovenskega jezika v njihovih pisarnah.

„Kar je uže pred 19. leti, to je, leta 1862 veljalo, vendar ne more neveljavno biti leta 1881, marveč brez „nach Möglichkeit“, „nach Thunlichkeit“ se spolnovati, ker v 19. letih je

došel slovenski jezik na vrhunec svoje sposobnosti v uradih, šolah in javnem življenju.

„Izročevaje prepis onega znamenitega „dopisa z Dunaja“ našim gg. državnim poslancem, dodajam jim pa to prošnjo: naj s tem dopisom stopijo do Nj. ekscelece ministra Pražaka in ga prosijo, da v aktih pravosodnega ministerstva poiskati dá gori navedeni ukaz od dné 15. marca 1862. leta, ki kaže, kako je uže minister Lasser nasproti Stremayer-Wasserju sodil o slovenskem jeziku leta 1862.

„Omenjeni dopis v 13. listu „Novic“ leta 1862 se tako-le glasi:

„Na Dunaji 12. marca 1862. M.

„Ravno doteka leto, odkar so se zadnji izmed 20.000 podpisov podpisavali na znano slovensko peticijo, katera, da-si je bila od vse poštene slovenske inteligencije podpisana ali vsaj pohvaljena in potem slovesno izročena, a na zadevnem mestu, kakor je podoba, vendar ne posebno čislana. Toda zadovoljimo se z nje moralnim uspehom, kajti ona je pokazala narodu, česar mu je treba, in je povišala rodoljubo srčnost in veselje, videčemu toliko množico jedinomiselnikov.

„V tej prošnji je namreč visoka vlada spoznati mogla zahteve Slovencev vedno zvestih, katerih se oni drže letos kakor lani, in katerih spolnitev, če Bog dá in pravica gospodari, tudi doseči morajo.

„Jedna teh želj je zadevala rabo slovensčine v cesarskih pisarnicah, zlasti pa pri sodnijah, kakor je bralcem „Novic“ dobro znano, in je bila oprta na čisto naravna pravila. Ali v cesarskih pisarnicah po slovenskih krajih je mej tem ostalo vse, kakor od nekaj bilo!

„Na to je prišel 22. dan julija l. l. na dan

Listek.

Zvesta ljubezen.

(Historična povest koncem 14. stoletja; iz ruščine po Bestuževem preložil Fr. Gabršek.)

(Dalje.)

VII.

Kar mu je vojstveno mesto zaukazalo, izpolnjeval je Roman natanko. Akoprem se mu je bilo boriti z vlastnim srcem, vendar je bil vesel in udvorljiv, kakor mu je velevala domovina, in spoprijaznil se je bil uže z marsikaterim dvorjanikom.

Na takov način mogoče mu je bilo seznaniti se tudi z mišljenjem velikega kneza; žal! da ono nij bilo ugodno Novgorodu. Mladi Vasilij je bil sicer spretnejši vladar nego je bil njegov otec, a manjkale su mu vrline donskega junaka, pogrešal je vitežke, osobne smelosti. Sicer je slušal nasvete svojih velikašev, a nij jim bil v orodje, ravnal je le po svojej volji.

Zaradi tega pošlje Novgorodčanom odpovedno pismo, kar je značilo vojsko. Uže pred tem pa je Roman Novgorodske kupce na to opozoril. Ti pa so bili pozorni, in tako nobeden izmed njih, pa tudi nič njihovega blaga nij prišlo v róke sovražnega velikega kneza. Novgorodčani so vriskali, veliki knez pa se je jeze penil. — Roman pa je mej tem pričakoval v tajnej nepotrpežljivosti posla iz domovine, kateri bi mu imel prinesiti daljnih ukazov. Tako preteče zima.

Nesreče zadnji prijatelj, spanje, polastilo se je Romana. Sladek senj odgnal mu je bolest ločitve, temno bodočnost, ter ga združil z ljubico, koja ga je sprejela z nežnim poljubom. Na jedenkrat se odpró duri njegove spalnice, orožje zarožlja, nekedo zgrabi njegovo rokó. Zamán se hoče vskloniti, zamán se brani, — zvežejo ga in z zavezanimi očmi peljó k vozu, od tu pa v podzemeljsko uječo. S težkim železjem okovana vrata zapró se za njim, obup

mu trga srce; vse je izgubljeno. Spoznali so ga, nadejati se mu je le nečastne smrti.

Uže naznanja zvonjenje početek velikih postov. Na Romana so v temnej uječi skoraj pozabili. Kar vstopi nekega dne v njegovo uječo bojar Jevstazija Žijta, preje velikega kneza deželni glavar v Novgorodu.

„Ti si?“ vsklikne, spoznavši ujetnika, „govori, Roman! kakó si sem prišel?“

Mladenič razloži, da ga imajo kot Moskovskega sovražnika ujetega.

„V srce se mi smiliš!“ reče Jevstazij; „mene je poslal veliki knez v uječe, da razdelim miloščine in milosti po starej postnej šegi. Predno še denes večerja, zamorem záte milosti prositi. Vendar ti stavim uvet: ostani tu v Moskvi, za vedno! dobro znam ceniti tvojo vrednost, a tudi vem, v kakó slabem spominu si v Novgorodu. Tu ti bode bolje; veliki knez te nadari sè svojo milostjo, jaz pa te tako ljubim, da ti hočem dati svojo hčer v zakon. Ti se

razpis ministerstva pravosodnega, ki je moravskim sodnijam zastran češkega jezika veleva ravno to, za kar so bili Slovenci prosili. Rodoljubni slovenski poslanec g. Črne je torej sredi meseca septembra zastavil ministerstvu pravosodja interpelacijo: ali misli ono tudi za slovenske dežele izdati enakošen pravičen razpis? — Dolgo smo čakali odgovora, pa smo ga, če tudi ne brez opomina od strani g. Črneteta, vendar dočakali 17. dne t. m. Ta dan je namreč g. minister Lasser v zbornici poslancev naznanil, da je ministerstvo, spoznavši misli od 103 sodnij o tej reči, izdalo na graško in tržaško deželno višjo sodnijo poseben razpis o rabi slovenskega jezika pri sodnih opravilih na Tržaškem, Goriškem, Kranjskem, Štajerskem in Koroškem (dan razpisa je 15. t. m.)

„Povejmo jo zdaj pred vsem drugim, da gospod minister bi nam bil lahko dosti neugodnejše odgovoril, ako bi se držal zgolj tega, kar so gospodje sodniki svetovali. Od 103 sodnikov 1. stopnje je samo 5 na Kranjskem skazalo se, da so pravi prijatelji slovenščine in narodnih pravic slovenskega naroda, katerim se je pridružil na 2. stopnji še en svetovalec v Gradcu. Slovenski narod naj te poštenjake vedno v hvaležnem spominu hrani!

„Zmenimo se najprej za to, kar nam odgovor daje ugodnega. Odgovor g. ministra oznanjuje, da to, kar je za Moravsko bilo ukazano, je jedino umno in pravično in mora torej biti cilj in konec, za katerega se je treba povsod, torej tudi v slovenske deželi pogajati, čeravno se uže za sedaj nij ukazalo vse to, kar se je moravskim sodnijam. Karkoli pa se uže sedaj izpeljati dá, naj se uže tudi sedaj stori po pravilih v omenjenem razpisu postavljenih. Ministerstvo samo si je postavilo za cilj in konec, vpeljati tako uredbo sodnijskega opravljanja pri nas, kakoršno velja po Moravskem; in če bi za naprej kak uradnik delal zoper napredovanje slovenskega pravičnega ali službenega jezika, delal bi očitno zoper ministerstvo, zoper cesarsko vlado, katerej služi.

„Dalje odgovor ministrov in razpis od dne 15. marca očitno govori, da kar Slovenci terjajo zastran jezika, je pravično („um den berechtigten Forderungen Rechnung zu tragen“); tudi pravi, da je uže l. 1850 bil slovenski jezik spoznan za službeni jezik, čeravno so nekateri gospodje letos nasprotno — tedaj laž trdili.

„Z eno besedo; slovenščini so sedaj odprte duri do pisarnic in sodnij. Torej, narod

slovenski, posluži se pravic, katere se ti dajejo; rodoljubi gg. notarji, advokati in vsi drugi začnite! Res da novemu ministerskemu razpisu v vsakem členu pristavljeno „nach Thunlichkeit“ ali „Möglichkeit“, ali ker je v slovenščini vse ali skoraj vse mogoče kar je mogoče v hrvatskem ali češkem jeziku, jej ta pristavek ne more kratiti nobene pravice, če le hočemo; kajti mi razumemo tukaj le objektivno mogočnost, ne pa subjektivne v uradnikovej osebi; vsaj urad (gosposka) je zavoljo naroda nastavljen, a ne narod zavolj urada. —

„Tako so se slovenščini vrata odprla v sodnijo leta 1862, — a zdaj po preteku 19 let po tolikem napredku njenem in po tolikih enoglasnih zahtevah v slovenskih časnikih, javnih taborih, deželnih zborih, vladarjevih in ministerskih zagotovilih naj bi se jej v ustavnej Avstriji anno 1881 zopet zaprla po odloku g. Waserja in Stremayerja?!“

Ljudsko štenje.

Naš uradni list je ravnokar objavil končni rezultat ljudskega štenja v Ljubljani. Pri 24.618 prebivalcev jih je samo 5422, ki so objavili nemški jezik kot občevalni svoj jezik. Po tem takem je oficijalno potrjeno, da je Ljubljana slovensko mesto in da je nemška stranka v ogromnej manjšini. Mi smo to vedeli uže poprej, a osupnil ali bolje ljubo raznenadil nas je štenja sklep le zavoljo tega, ker nas je prepričal, da je nemški brez dvombe silni pritisk obrodil tako malo sadu. Samo 5422! Ali mej njimi je gotovo tudi večina slovenskega rodu, ki pa se sedaj sramuje domače svoje zibelj.

Vsaj vemo, kake so te razmere! Koliko rodovin, katerih korenina je iskati Bog ve v kakih skritih žlebovih gorenske naše kronovine, prebiva pod ljubljanskimi strehami, ter se dela, kakor da so stari očetje bili čisti oprani Nemci! Če sedaj v hiši bero s slastjo nemške romane in če ne umejo slovenske besedice, ali k večjemu toliko, da so smožni ošteti postrežnico, potem je uže dokazano, da je rodovina nemška! Jedina tolažba pri tem je ta, da se bode krog tacih rodovin skrčil vedno bolj, in da bode slučajev vedno manj, v katerih se bodo otroci sramovali jezika, katerega je govoril — oče.

Rubrika „umgangssprache“ imela je namen celemu svetu odkriti uplive, katere napravlja nemštvo po Avstriji. Upalo se je, da bode marsikdo ki svojega narodnega mišlje-

nja ne prikriva, ki pa vendar v domačej svojej hiši govori samo nemški, pri ljudskem štenji objavil nemščino kot občevalni svoj jezik. Vsaj se nahaja tudi mej nami mnogo narodnjakov, ki v gostilni pri pivu razpostavljajo svoje narodnjaštvo, katerih otroci pa ne govorijo niti besedice slovenske! To so žalostne prikazni, mogoče samo mej nami, ki so nas omajali, pomehkužili, ter nam odvzeli značaj večstoletni nemški viharji! Ko bi so objavile listine, dobila bi se tudi mej omenjenimi 5422 gotovo imena, ki se drugače prištevajo narodnjaškim, tako da je končni rezultat ljudskega štenja v Ljubljani za nas še mnogo ugodnej.

Številke so jasne! Več kot osemnajst tisoč nas je v Ljubljani, a Nemci pri vsem svojem krik in vpitji nijso mogli pririti do 6000. In kadar se bodo objavile številke tudi iz drugih krajev, potem se bode videlo, koliko, da je Nemcev ali quasi-Nemcev v deželi. Mi pa se uže sedaj predrznemo trditi, da jih s Kočevarji vred ne bode čez 30.000.

Takim številkam nasproti mora človek nehote premišljevat javne razmere, ki vladajo v tej kronovini.

Pri tem si pomagati ne moremo, da se spominjamo zopet in zopet na kamniški slučaj, v katerem se je uničila razsodba jedino le zavoljo tega, ker jo je sodnija izdala v slovenskem jeziku. Če to stvar vsak dan zopet in zopet premišljujemo, tako imamo vsak dan večjo zavest, da se nam godi huda krivica. Kakor otroku, ki ga mačeha potisne za vrata, da naj ondi gleda, kako da se pase otrok iz družega zakona pri mizi, tako nam je!

In onih je samo 30.000, ali vendar jim je miza pogrnena pri uradih, v javnem življenji, sploh povsod. Imajo svoje gimnazije, svoje realke, svoja pripravnišča, ali če mi terjamo, da naj se podučuje tudi v slovenskem jeziku kak predmet, takrat stikujejo po vseh kotih po argumentih, da se odbije naša prošnja, takrat skličejo se koj enquete, v katerih pa imajo ti 30.000 odločilno večino.

Nekdaj je češka sodnija nemškemu kmetu izročila odlok, ki je bil pisan v češkem jeziku. Takoj se je vnel hrup po vseh nemških glavah in po vsem nemškem časopistvu. Takrat je v državnem zboru vstal dr. Herbst, ter izgovoril patetično besede: Die Zeitungen kann man confisciren, aber den einzelnen Fall kann man nicht confisciren!

— Dalje v prilogi. —

jej dopadeš, in če se ne motim, vedel se nijsi nikedar mlačno proti njej. Torej premisli, prijatelj!

„Za cel svet ne prodam svoje domovine“, odgovori Roman mrzlo in mirno. „To železje ne rožlja v mojih rokah, temveč le na mojih rokah; zaradi tega se še lahko pogajam s sovragi Novgorodskimi! Izdajica bi bil, ko bi, sloboden kakor sem bil, pristal na tvoj predlog, — strašljivec, ko bi storil to zdaj kot ujetnik. Zdaj me čaka le jedna nevesta, smrt, in to naj mi izvoli veliki knez!“

„Zgodi se ti, kakor želiš, trdovratnež!“ togoti se Žijta ter trdo vrata za soboj zaklene.

Roman je bil ponosen, da bode mogel za svojo domovino, za svojo ljubav žrtvovati življenje.

VIII.

Zdavnaj minula je uže zima; poltje izginilo je kot jutranja zarja, in približala se je nova zima z belo odejo; Olga pa je zamán pričakovala Romana. Ledene skorje na Ilmen-

skem jezeru nij več, stopilo jo je pomladansko solnce, in urne lastavice žvrgolele so zopet spuščaje se nad bistre valove Volhova; povsod oživljajoče veselje, le v Olgi ne! Solzice ne razsvetle dneva, srčne bóli izpromené noč v večnost! Dekličina lepota je zvenela, kakor izgine mavrica po dežji, blede je postalo ljubezljivo nje lice. Oča je podaril hčeri dragih sobolov iz Jakutska, biserov, spon in demantovega kinča, prijateljice njene so jo razveseljevale z raznimi igrami ter jej pevale mile pesnice; Olga pa jih nij slušala, zaprla se je v sobo in ključavnica njene sobe jela je rjaveti. Od jutra do večera stala je pri oknu ter pričakovala njega, kojega videti se nij več nadejala in kojega ime nij več imenovati smela. Često se je jezila, zakaj da se Roman nij poslovil od nje, zakaj da jej nij povedal, kam in zakaj da gre; ljubosumnost prikrade se često v njeno srce: a ljubezen jej zopet umiri notranji vihar. Potem pa je govorila sama soboj: „Roman mi nij nezvest, kajti

preveč ga ljubim. Kdor ljubezni ne zaupa, ljubezni vreden nij. O da bi bila tica, po svetu bi zletela ter iskala ga, in ko bi ga našla — mrtvega, izdihnla bi tudi jaz na njega gomili svojo dušo!“

Na materinih prsih, ki so vse to pregloboko čutile, razjokavala se je Olga; le redkokdaj zasijal je tožen nasmehljaj na ljubkem obrazu, jednako veši na mrtvišči.

Večkrat se je Simeon hudoval: „Ne žaluj več! Solze ne napolnijo morjá; nespametno je, živemu človeku bolestiti se za mrtvecem, in Roman je za veke izgubljen. Udaj se mojej prošnji; jako me razveseliš, ako se omožiš; in če se moje ime pozabi na veke. Saj moreš voliti izmej mnogo vrlih snubcev!“

Sè solzami v očeh odgovori Olga.

„No, saj čas še vse izpremeni!“ misli si Simeon, pa motil se je starec pozneje kot preje.

(Dalje prih.)

gradivo: Cérkvica (pesem); Mali godec (nadaljevanje daljše povesti); Dva prosjaka (pesem s senčno podobo); Martinova babica (povest); Zlatica (povest); Potres v zagrebu; Divji prassec ali mrjasec (s podobo); Razne stvari obsegajoče: Drobtine, pouke in resnice, kratkočasnice, uganke, rebuse itd. — Starši, ki imajo otroke, naj ne odlašajo, naročiti se na „Vrtec“, ki toliko primerne gradiva donaja našej malej slovenske mladini; posebno pa priporočamo „Vrtec“ slovenskim ljudskim šolam, ker baš v „Vrtci“ bo našel učitelj marsikatero zrno učečej se mladini v pouk in zabavo. Vrtec stoji za vse leto 2 gld. 60 kr.; za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Brošure „Zur Frage der Gleichberechtigung der Slovenen“) je v „Narodnej tiskarni“ še nekoliko iztisov ter velja 1 iztis 80 kr.

Razne vesti.

* (Strašen požar.) V petek zvečer je takoj, ko se je predstava pričela, pričelo goret v opernem gledališču v Nizzi. Plin je razpočil neko cev in tako je nastal ogenj. Za jeden trenotek je postala v gledališču popolnem tema, in ljudstvo, natlačeno po vseh prostorih se je, tako prestrašilo, da je glavo čisto izgubilo. Triinšestdeset ljudij je udušilo se ali zgorelo mej temi dve celi rodbini. Iz Villafranke je prihitel jeden oddelek pomorščakov, ki je okolo 10. ure požar pogasil. Unesrečence so znosili vse v cerkev nasproti gledališču stoječo.

* (Hude pijance pijančevanja odvaditi.) Zelo znan pomoček, pijanca odvaditi pijančevanja, je ta, da se vsakej jedi primeša toliko žganja, da ima okus po žganji. Če pijanec stanovitno take jedi dobiva, se mu vinska pijača tako pristudi, da še vinskega duha strpeti ne more. V 8 do 14 dneh se neki odvadijo pijanci pijančevanja, če se strogo tako

ž njimi ravna. Drugo zdravilo pijančevanja pa priporoča dr. Jakson, viši zdravnik v azilu v Davsvilleji (severnej Ameriki.) Po njegovih skušnjah se pijancu mora odtegniti vsaka mesena jed, kava in pa tobak popolnem; namesto mesenih jedil naj dobiva sočivje in sadje (jabelka hruške, češnje, breskve), kruh pa naj se mu peče iz pšeničnih otrobov, kakor ga hidropati svojim bolnikom dajejo. Pri tej hrani pijancu nij mogoče pol leta obstati, in pristudi se mu tako poželenje po žganji in vinu, da opusti pijančevanje.

Tržne cene

v Ljubljani 26. marca t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 26 kr. — rež 6 gld. 34 kr.; — ječmen 4 gld. 55 kr.; — oves 3 gld. 09 kr.; — ajda 5 gld. 20 kr.; — pros 4 gld. 87 kr.; — koruza 5 gld. 70 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 04 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; masla kilogram 1 gld. 10 kr.; mast — gld. 76 kr.; — špeh frišen — gld. 64 kr.; špeh povojen — gld. 70 kr.; — jajce po 1²/₃ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 56 kr.; — teletnine 48 kr.; — svinjsko meso 54 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 68 kr.; — slame 1 gld. 62 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. — kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Bergmanovo

mjlo zoper pege,

s katerim se pege popolnem odpravijo; 1 kos 45 kr. Prodaja Jos. Svoboda, lekarnar v Ljubljani, na Preširnovem trgu. (166—1)

Hiša

sè soda vodo kupčijo

vred je na prodaj v Ljubljani, na kongresnem trgu št. 13. Natančneje pri G. Fischerji. (149—2)

Proda se

več njiiv, travnikov in tudi nekaj gozda od posestva prej Jere Sallerjeve na Igu. — Več se izve pri lastnici na Igu št. 97 ali pri meni.

Alojzij Vake,
c. kr. poštni sluga.

(170—1)

Enotni drž. dolg v bankovcih	74 gld. 35	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	55
Zlata renta	92	75
1860 drž. posojilo	130	—
Akcije narodne banke	804	—
Kreditne akcije	296	75
London	117	15
Srebro	—	—
Napol.	9	26 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5	49
Državne marke	57	10

VABILO na naročbo

na prvi avtonomistiški, Slovanom prijazni, dvakrat na dan na Dunaji izhajajoči politiški časopis

„TRIBÜNE“.

Po dolgoletnih naporih in večkratnih poskusih posrečilo se je slednjič na Dunaji ustanoviti veliko, dvakrat na dan izhajajoče glasilo v nemškem jeziku, kateremu je pri zastopanju avtonomistiških idej naloga na sedeži avstrijskega državnega zastopstva delovati za narodno in politiško ravnopravnost narodov in boriti se zoper narodna nasilstva.

Dosedanje držanje lista priča o koristi usredotočenega publicističnega zastopstva in ležeče je na naših avtonomističnih strankah in na slovenskih krogih obče, da se osigura to za splošne njih interese velevažno politiško podjetje po moralnem in gmotnem podpiranju in da po kolikor mogoče največem razširjenju tega lista ustvari vezilo za narodno svobodo in za pravne terjatve narodnosti.

Zato vabimo vse avtonomistiške kroge in vse slovensko razumništvo, da krepko podpira v nemškem jeziku izhajajočo „Tribüne“ in da smatra nje razširjenje za splošno korist.

Pogoji za naročbo dvakrat na dan izhajajočega lista so zelo ugodni in tako preračunjeni, da je to glasilo lahko pristopno v najširše kroge.

Naročuje se:

S pošiljavanjem po pošti v Avstriji in na Ogerskem: (Jutranji in večerni list.)

Za mesec 1 gld. 60 kr., za četrt leta 4 gld. 50 kr., pol leta 9 „ „ celo leto 18 „ „ (Vsak dan dvakratno pošiljanje po pošti stane za mesec 40 kr. več.)

Posamezne jutranje številke veljajo 3 kr. večerne „ „ 2 „

Zaloga „TRIBÜNE“,
Wien, I., Domgasse Nr. 9.

(168—1)

Kmetija, (167—1)

pol ure pod Ljubljano (hiša, druga poslopja, mlin z 1 kolesom in nad 20 oralov zemlje), je na prodaj. Zaradi lege ob Ljubljani je posebno pripravna za stavo velikega mālina ali fabrike. Več o tem pové F. Gerkman, v Ljubljani, streliške ulice 12.

Išče se spodobna in sposobna

natakarica,

zmožna slovenskega in nemškega jezika, za gostilnico pri „Mesarji“ v Postojni, kamor naj se tudi pisma pošiljajo. (164—2)

Tujci.

25. marca:

Pri Slovci: Löwith, Diem, Kaback, Jonasch z Dunaja. — Kastner s Koroskega. — Sober, Peche iz Trsta. — Waland iz Konjic. — Mayer iz Celovca. — Pri Wallci: Visintini iz Gorice. — Hirsch z Dunaja. — Pri avstrijskem cesarji: Kofler iz Tirolskega.

Vsega zdravilstva

Dr. Franc Zupanc

ordinira vsak dan v svojem stanovanji

v Bethovnovih ulicah št. 4, I. nadstropje,

(zraven Waldherrjevega instituta). (94—5)

JAN. JAX,

lastnik ces. kralj. privilegija za zboljšanje šivalnih strojev, v Ljubljani, hôtel „Evropa“, zaloga vsake vrste

šivalnih strojev

za vsako stroko šivanja, in tudi zaloga

šivalnih strojev za slamnike in rokavice.

Zaloga posamnih delov za šivalne stroje.

Zavoljo priročnosti oddajejo se p. n. kupcem vsi stroji tudi na plačevanje po obrokih. — Vrhu tega: šestletno poročstvo in poduk v šivanji zastonj. (146—2)

Solnčnike

za gospode in gospe,

moderne in vrlo elegantne na čudovito veliko izbero;

dežnike

iz vsacega zdaj navadnega blaga,

priporoča prav v ceno (162—1)

L. MIKUSCH,

v Ljubljani, mestni trg št. 15.

Naročbe z dežele na posamne reči izvršujejo se s povzajem točno ter se hitro izvrši vsaka poprava in prevleka.

Prodajalcem so na službo obširni ceniki na zahtevanje zastonj in franko.

Stvorjene obleke čudovito v ceno!

A. Orehek,

krojač,

v Šelenburgovih ulicah št. 1 (v čitalniškem poslopji), priporoča svojo bogato

zalogo stvorjenih oblek

za gospode, študente in dečke.

Popolna vspomladna obleka za dečke od gld. 2 višje, „ „ „ gospode „ „ 12 „

Zgorenje vspomladne sukne za gospode (fino blago, ne tiskana roba) od 12 gld. višje.

Izdelujejo se tudi oblačila solidno, hitro in v ceno iz blaga, katerega ima v zalogi, kakeršno si kdo izvoli, prejema pa tudi naročila, če mu naročnik prinese blagó ter se priporoča za mnogo naročb.

Sè spoštovanjem

A. Orehek.

Poštenim naročnikom dela obleke tudi proti mesečnemu vplačevanju po obrokih. (169—1)

Gola istina je, da se posamezni slučaj s konfiskacijo pokončati ne da, ali še veliko večji resnica je, da se cel narod s konfiskacijo ugonobiti ne da! Den einzelnen Fall kann man nicht confisciren, ein ganzes Volk noch viel weniger!

Ljudsko štenje nam je odkrilo našo moč, naše število v deželi. O pravem času razglasil se je rezultat tega štenja, o pravem času se razlega po tej vojvodini, da nas je na sto tisočev, a Nemcev da je samo 30.000! Slovenska razsodba se lahko pokonča, a mi kot narod se konfiscirati ne moremo! In to je gotovo prijetna zavest, katera se je v nas povekšala vsled vspeha ljudskega štenja.

Dr. I. T.

Ob umoru ruskega carja.

Doslej se nij vedelo, kdo da je oni zločinec, ki je vrgel drugo bombo. „Novoja Vr.“ pa poroča, da je to neki Jelniczy, katerega truplo je neka ženska spoznala, ker je pri njej bil v stanovanju. „Golosu“ se piše iz Moskve, da je ljudstvo tri nihiliste v Moskvi hotelo pobiti, ker so javno raztrgali podobo carja Aleksandra II. Na pol mrtve so policaji odvedli v zapor. Policija je zaprla neko gospodičino Perovski, prijateljico Jeljabovu, ki je zdaj v zatožbi. Pravda zoper Rusakova in tovariše se je odložila za nekaj dnij ter se tedaj ne bode vršila 30. t. m.

Bomba, ki je carja ubila, je bil beloplehast cilindar 8 palcev dolg in 5 palcev širok. V cilindru so bile cevi od kovine, napolnene s klorokislino kalijem, v teh cevih pa so bile še druge steklene cevi, ki so imele žvepleno kislino. Okolo teh steklenih cevij so se vili železni obročki kot uteži. Ko se je vrgla ta bomba na tla, morala se je vsaj jedna steklena cev razbiti. Klorokislina kali se je takoj vnel, ko je prišel v dotiko z žvepleno kislino, pri tem se je vnela užigalna nit, ki je peljala do pokavnega srebra, ta se razpoči in pretres razžene dinamit, s katerim je bila bomba napolnena.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. marca.

Državni zbor denes nadaljuje debato o zemljiškem davku ter jo bode baje tudi okončal, kakor poročajo dunajski časopisi.

Po novinah se zopet veliko pisari o **ministrske** krizi in sicer o splošnej. Taaffe da bode odstopil na njegovo mesto pa pride grof Coronini. To poslednje se javlja češkim „Narodnim listom“ z Dunaja.

Fzgm. vojvoda Württemberg je dal svojo ostavko kot načelnik vojaške in civilne uprave v **Bosni**. Sprl se je z državnim finančnim ministrom, ki je hotel od vojvode Württemberga, da sestavi vsako leto redno budget za Bosno. Vojvoda Württemberg je pa izjavil, da se morejo samo stroški za Bosno preračunati nikakor pa dohodki. Na vsak način mora Avstrija dati Bosni vsako leto 2 milijona kot pomoč, če hoče izvršiti svojo vojaško in gospodarsko nalogo v Bosni.

Vnanje države.

„P. C.“ se piše iz **Varšave**, da se bode na tamošnjem vseučilišču nastavljal profesor za poljsko literaturo s poljskim učnim jezikom. Na gimnazijah in na realkah pa se bode poljski jezik poučeval odslej vsak teden 17 ur namesto dvanajst. Pristavlja se, da je to odredil še ranjki car Aleksander II.

Nemški kronprinc je prišel 24. t. m. v Peterburg. Na njegovo potovanje nemški listi polagajo veliko važnost ter sklepajo že nemško-rusko zvezo. Počakajmo, videli bomo, če se tej nemške želji ustreže.

Angleški list „Times“ smatra nastop Aleksandra III. na vladarski prestol kot najugodniši trenutek za prizadevanje, da bi se razmere mej Anglijo in Rusijo tako uredile, da bi si jedna druge prijateljski zaupali in druga drugo spoštovali. Ako bi Anglija pridržala Kandahar, veljalo bi to toliko, kakor Rusiji reči, da je boj mej obema državama neizogiben in da se je Anglija uže pričela nanj pripravljati. A s tem, da Anglija pusti Kandahar, izjavi ona vesoljnemu svetu, da se Rusije ne boji in da jej zaupa.

„Standard“ piše, da se more konferenca poslanikov v **Carigradu** smatrati za dovršeno. Zastopniki vlastij so naznanili svojim vladam, da se od zdanjih dogovarjanj ne more nič pričakovati. —

Dopisi.

Iz Celja 24. marca. [Izv. dop.] „Slovenski Gospodar“ šte. 11. mej drugim tudi piše, da je imenovan pristavom v Šmarje trd Nemec, ki le nekoliko slovenskih besed lomi. — Čast komur čast gre! V Šmarje je imenovan pristavom gospod Alojzij Rotschedl, rodoma sicer Nemec, toda popolnoma pošten Nemec. Prišel je g. Rotschedl na jesen l. 1879 v Celje, tukaj se je takoj pričel slovenščine učiti in se je je učil s tako marljivostjo in s takim vspehom, da je začetkom l. 1880 naredil na tukajšnji gimnaziji izpit iz slovenščine z dobrim vspehom. Potrditi moremo, da gospod Rotschedl popolnoma gramatikalno govori in piše v slovenščini, in sicer boljše, kakor marsikateri rojen Slovenec; on je neizmerno pridn in marljiv, on prebira in čita noč in dan slovenske knjige in časopise, sè znanci se pogovarja vedno edino le slovenski, da se vedno bolj in bolj izuri v slovenščini. Zraven tega je gospod Rotschedl popolnoma nepristranski, on čuti z nami naše bolesti, on je — rekel bi — poslovenjen Nemec! Toliko, da se reši g. Rotschedlnov pošten značaj!

Z Dunaja 25. marca [Izv. dop.] Ravno kar sem imel priliko govoriti s slovenskim državnim poslancem in kar sem slišal, mora tudi vaše bralce zanimati. Sklenili so spet odločno zahtevati od vlade, da kaj stori za slovenske narodne terjatve in če tu ne bode vlada dala pozitivne obljube, ne bodo glasovali za vladne predloge. Izročili so svoje pritožbe tudi pismeno. — Tudi mi je bila moja misel, ki sem jo izrekel, popolnem potrjena, da bi namreč slovenski poslanci lažje kaj dosegli, ko bi se vplivni grof Hohentwart hotel energičneje zavzeti za naše slovenske narodne terjatve. Ali on je le velik politikar, naše slovenske pritožbe se mu malostne zdé. Gorenjcem, njegovim narodnim volilcem, pa se zde nevažne, rekel bi?

Domače stvari.

(Letošnje volitve v ljubljanski mestni zbor.) Dopolnilne volitve za ljubljanski mestni zbor se bodo letos vršile 25. aprila za III. razred; 26. aprila za II. razred; 27. aprila za I. razred. Iz mestnega zbora imajo letos izstopiti: v III. razredu odborniki gg. dr. Bleiweiss, Goršič, Peterca, Petričič in Potočnik. V II. razredu Anton v. Gariboldi, Pirker, Ziegler in Kaltenegger. V I. razredu Doberlet in Pfefferer.

(V seji mestnega odbora ljubljanskega) v četrtek se je rešilo mnogo reklamacij od narodne in nemškutarske strani zastran volilnega imenika za mestni zbor. Zastran zidanja nove vojašnice se sklone, da se objavi oklic, naj posestniki pripravnih zemljišč

stavijo mestnemu magistratu svoje ponudbe. Tukajšnjim fabrikantom jesiha se povrne, kar so plačali užitnine za porabljeni špiritus pri fabrikaciji. Sklene se, da se imata postaviti pri švicarskeji hiši dva nova paviljona. Po slovnih ulicah se ima položiti trottoir. Predlog g. Regalija, naj se mestni občinski red z ozirom na volilno pravico tako preuredi, da dobé volilno pravico vsi tisti, ki plačajo najmenj 3 gld. 15 kr. direktnega davka, se izroči pravnemu odseku v pretres in poročanje.

(Imenovanje.) Nj. veličanstvo cesar je imenoval g. Josipa Hočevarja, župnika na Igu, korarjem novomeškega kapiteljna.

(Goljufija v kranjskeji hranilnici.) Preiskava knjig in blagajnic traja še zmirom in nij še dognano, kolika je izneverjena svota. Menjična kupčija „Merkur“ na Dunaji, katere je Pressnitz pošiljal svoja naročila za igranje na borzi, poslala je 3000 gld. nazaj, katere je imel Prersnitz še tam k dobremu. Tudi so bili našli v nekem predalu Pressnitzevem svoto nad 300 gld. katere je Pressnitz izneveril v svojej zmedenosti pa skrnil in pozabil. Zanimivo je to, da so direktorji in kuratorji v tajnej seji glasovali o tem ali se naj Pressnitz izroči policiji ali pa naj se vsa stvar zamolči in Pressnitz ostane še nekoliko časa v službi potem pa penzionira. Pri prvem glasovanju je bilo 6 glasov proti 6 glasom. Potem se je pričel vnovič razgovor in so nekateri vodje prav ostro poprijemali gošp. Janeschitza. Glasovalo se je vdrugeč, pri tem glasovanju pa je glasovalo 7 vodij za to, da se Pressnitz zapre, a 5 da ne. Baje da je odločil g. A. Dreo sè svojim glasom; Janeschitzevo postopanje se sploh obsoja, ker je skrajno zapupal svojemu nečaku.

(Iz Konjic) se piše „Sl. Gosp.“: V dopisu s Konjic lanskega l. je bilo c. k. okr. glavarstvo v Celji pohvaljeno, da na slovenske dopise tudi slovenski odgovarja. To moramo zdaj očitno preklicati, ker okr. glavarstvo na slov. dopise nemški odgovarja! Čudno! Ko je lani binkoštni ponedeljek pri sv. Jurju drž. poslanec, g. Vošnjak shod volilcev bil sklical ter so narodni kmetje z veliko navdušenostjo terjali slovenskega uradovanja pri okr. gosposki in marsikatero napako v tem oziru precej ostro grajali, je navzočni g. komisar v enje sapi zagotavljal, da se vse slovenski rešuje. Da to nij res, je priča ta dopis.

(Cesar) je za stavljenje nove šole v Loki pri Zidanem mostu daroval 200 gld.; ubogim pogorelcem v Vrbi na Koroškem po 1000 gld.

(Sedanji župan v Slovenskem Gradcu g. dr. Tomšek) je imenovan za notarja v Borovljah na Koroškem.

(Nenavadno nesrečen) je bil Štefan Kandler, posestnik v Hošnici pri Poličanih; slabo rezanemu biku izteče po noči kri, da ga zjutraj najde mrtvega, potem mu na Ptujскеj gori, kjer je bil sejem, nekdo ukrade 250 fl., če jih preplašeni človek ni zgubil.

(Mariborska čitalnica) ima 3. aprila l. l. zvečer ob 8. uri veselico s tombolo.

(Mnogo tatov) razsaja v konjiškem okraji na slov. Štajerskem; v Oplotnici so pri Fr. Kunaji dvakrat hoteli vlomiti, v Čretnem so pa dveri zvezeli, da posestnik nij mogel iz hiše in so potem ukradli mesa, špeha, moke, zrnja v vrednosti 70 fl.

(Vrtec, časopis s podobami za slovensko mladino) prinesel je v svojem 3. šte. za mesec marec naslednje

Le dobra stvar se hitro prikupi.

Komaj je tri leta, kar sem prišel iz Novega Jorka v London, da angleško deželo seznanim z mojim novim izdelkom. Začel sem z malim ter odprl početkom le majhno delavnico in pisarno. Pošiljal sem moj izdelek v malih zapojih na ogled in poskušajo po Angleškem, Irskem in Škotskem. Moj ekstrakt bil je povsodi v veseljem sprejet in že v prvem letu se je naročilo pri meni 200.000 flašic. Mnogi so se naročili še le potem, ko so dobroto mojega izdelka že sami poskusili. Drug ga je priporočal drugemu in tako je moja obrtnija dobro napredovala.

Od začetka, prej da sem ljudi s svojim izdelkom seznanil, imel sem več stroškov s pošiljanjem, ko dobička. Zanesel sem se pa na to, da se mi bo to pozneje ceniti vedelo. V tem se nijsem motil. Dobil sem toliko priznanja in naročil, da sem svojo delavnico kmalu razširil moral. V drugem letu se je naročilo pri meni na stotine in tisoče, da jih uže nijsem vedel kam devati. Jednoglasi bil je hvala mojega „shäker-ekstrakta“. Tako se namreč imenuje moj izdelek in je izvrstno zdravilo za boleznj na jetrah in v želodcu. Najprej se je razširilo to zdravilo po Angleškem. Po dolgih študijah in preiskavah sem se namreč prepričal, da največ boleznj prihaja dandanašnji iz želodca in iz jeter. Iznašel sem zoper te boleznj zdravilo „shäker-ekstrakt“, in ko sem se v Ameriki prepričal, da je mnogim pomagalo, sklenil sem, prinesiti ga tudi v Evropo. Pa nijsem prišel v Evropo kot klativitez, kajti vodil sem tam veliko kupčijo in imel sem več ko zadosti za življenje. Moja kupčija se je v tretjem letu še bolj razširila; samo na Angleškem sem prodal 900.000 flaš., v treh letih skupaj tedaj 1.700.000 flaš., in to je gotovo mnogo za začetek v tako kratkem času. Slaba stvar bi se ne bila tako prodajala. Na Angleškem so brž spoznali, kako dobro zdravilo je „shäker-ekstrakt“ zoper slab želodec in boleznj na jetrah, in da je res mnogim pomagal, se vidi uže iz tega, ker se ga je toliko kupilo. Tolika spričevala od vseh krajev dale so mi pogum, da sem svojo kupčijo uže razširil na druge dežele.

Želodec se kmalu pokvari, ta bolezen pride kakor tat v noči, zdravilo za to pa je „shäker-ekstrakt“. Če je želodec pokvarjen, boli človeka v prsih in na straneh, včasih tudi v križi; človek je zaspan in slabe volje, usta imajo čuden duh, na zobeh je polno slin neprijetnega vsduha. Človeku se ne ljubi jesti in na želodci leži nekaj kakor kamen. Oči so urdte; roke in noge so mrzle in mokre, kar pride od mrlega potu. Bolnik je vedno zaspan, in če prav spi, mu vendar nič nij bolje; čez nekaj časa postane siten, razdražljiv in teman, v srcu mu je, kakor bi se nečesa bal. Glava je omotična, posebno kadar človek vstane; čeva postanejo trda, koža pa suha in gorka. Kri je teška in se nerada po žilah vali; belina v očesu postane rumena. Bolnik pogosto živež izbljuje in občuti pri tem kislinast ali pa sladčkast okus. Včasih tudi srce tolče, da bolnik dostiktat misli, da je na srcu bolan. Oči slabo vidi jo, kakor skoz meglo, človek postane klavem in slab. Kmalu se prikaže tudi kašelj, početkom suh, pozneje pa z zelenkastim izmetkom. Te prikazni ne pridejo vse na jedenkrat, ampak zapored; pa dostokrat jih je več na enkrat opazovati.

Lastnik A. J. WHITE v Frankobrodu na M.

Zaloge imajo na Dunaji: Stara c. kr. vojna lekarna, I., na Štefanovem trgu, Fr. Plebanja, lekarja; V. Twerdy, lekar „pri zlatem jellenu“, Kohlmarkt I.; C. Haubner, lekar „pri angelju, I., am Hof; A. Egger, lekar „pri rudečem raku“, I., Hoher Markt; B. Bibus, lekar „pri labudu“, I., Schottenring; Ph. Neustein, lekar „pri sv. Leopoldu“, I., Plankengasse 6; J. Weis, lekar „pri zamorcu“, I., Tuchlauben 27; dr. Ehrmann, lekar „pri sv. Brigiti“, II., Brigittaplatz; M. Sobel, lekar „pri medvedu“, II., Taborstrasse; dr. Aleks. Rosenberg, lekar „pri sv. Trojici“, III., Radetzkyplatz; lekarna am Rennweg, III., Ant. Mayerja; dr. J. Lamatsch, lekar, IV., Wied. Hauptstrasse 16; M. Zavaros, lekar „pri križu“, VII., Mariahilferstrasse 72; Jul. Herbabny, lekar „pri usnlljenju“, VII., Kaiserstrasse 90; Ludvik Lip, lekar „pri zlatem slonu“, VII., Stiftgasse; C. Firbas, lekar „pri sv. Ani“, IX., Währingstrasse; dr. Schlosser, lekar, IV., Wieden, Hauptstrasse 60; M. Schneid, V., Wimmergasse 33; C. Ploy, lekar, IX., Porcellangasse 5; G. & R. Fritz, drogist, I., Bräunerstrasse 5; lekarna udove Seewald, VII., Mariahilferstrasse 106. — **Po raznih dezelah:** V Zagrebu: M. L. Finsch, lekar; v Osterlici: A. Prikril; v Badenu: G. Schwarz; v Brnu: F. Edér; v Beenu: H. Spretter; v Brüxu: Ferd. Fleck, drogist; v Brodu (Galicija): E. Liska; v D. Földvaru: Jos. Pl. Pap; v Gmundenu: A. Raymann; v Iglavi: V. Inderka; v Inomostu: Fr. Winkler; v Kanugi (Galicija): R. Heger; v Karlovcu: Z. Findeis, lekar, J. Birš; v Celovcu: P. Birnbacher; v Krakovem: Jos. Trauczynski; v Kremsu: S. E. Klewein; v Ljubljani: Julij pl. Trnkoczy; v Lvovu: Peter Mikolaš, Sigmund Rucker in K. Križanovski; v Lineu: A. Hofstätterja dediči in A. Rupert; v Meranu: A. Pan; v Milovki (Galicija): M. Quirini; v Miskolezu: dr. M. Herz; v Noventiinu: Jul. Neuser; v Pančovi: W. H. Graff; v Plznu: E. Kaiser; v Pragi: Jos. Fürst na Porišči; v Prerovi: Ig. Psota, lekar „pri zlatem orlu“, v Presburgu: Fr. Henrici, lekar pri sv. Trojici, in Feliks Pistory, lekar „pri rudečem raku“, v Presniah: A. Griessl; v Reichenbergu: Jos. pl. Ehrlich; v Saazu: V. Kraus, drogist; v Sangerbergu: J. Ziegler; v Solnogradu: dr. pl. Sedlitzky, c. kr. dvorni lekar; v Semnici: Fr. Sztankay; v Sternbergu (Morava): A. Ferkl; v Opavi: A. Plahky; v Temešvaru: C. M. Johner, lekar, mesto, Hunyadigasse, in Štefan Tarczay, lekar „pri Mariji pomagaj“, v Ogerskem Hradišu: J. Stancel; v Vinkovcih: L. pl. Alemann; v Varaždinu: G. Hochsinger, lekar; v Welsu: K. Richter; v Dunajskem Novem mestu: Fr. Kolčarš, lekar; v Karlsbadu:

G. Findeis, lekar; v Belev (Galicija): J. Gross, lekar; v Zydaczowu: M. Bardasz; v Grünburgu (Zgor. Avstr.): J. Müller, lekar; v Leitmericu: R. Labler, lekar „pri kroni“, v Liesingu: A. Huss; v Seegedinu: A. Kovacz; v Beljaku: Rumpfovi dediči; v Celji: A. Kupferschmidt; v Deutshbrodu: W. Kabelaš; v Osjeku: J. Gobetzky; v Građci: Fr. Ks. Gschihay; v Gr. Beeskerek: L. Menzler; v Gyongyösu: F. Mersitz; v Hermannstadtu: A. Teutsch; v H. M. Vasarhely: J. Riss; v Leva Levenzu: E. Bolemann; v M. Bukwitzu: C. Blodig; v Mähr. Weisskirchenu: J. Kriegelstein; v Nussdorfu pri Dunaji: Kol. Boly; v Nyiregyhaza: E. Korangi; v St. Pöltnu: O. Hassak; v Windischgarstenu: Em. Keller; v Znaimu: E. Scherko. (109—7)

Služba cerkvenika in organista

se o v. Jurji na Rovi (pošta Domžale) odda; kdor jo želi dobiti, naj se precej osobno ali pismeno pri podpisnem oglasi. (155—2)

Alojzij Staré.

Parna žaga na Koroškem

išče od Celja čez Slovenj Gradec ven deset vpreg in vozov, ki bi stalno vozili krlje ali hlode; najmé se tudi 5 do 6 Jarmov volov, ki bi krlje z mesta vlačili, kjer se sekajo.

Natančneje pove oskrbnitvo žage v Etten-dorfu na Koroškem ter se more zgorenja pogodba skleniti tudi za več let. (147—3)

Slamnike

pere in prenareja po najelegantnejših novih modelih in najnižjih cenah

Josip Merješič,

(129—3)

sv. Petra cesta št. 29.

A. Krejči,

v Ljubljani,

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice, priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (133—4)

Marija Dogan

v Ljubljani, (134—5)

„Fournier-tovarna“,

priporoča lastne izdelke najlepšega

fourniera.

Nekaj za čevljarje.

V Tržiči je hiša z dvema nadstropjema za lastno uporabo in tudi za v najem dajanje iz proste roke na prodaj za nizko ceno 1500 glđ. in če treba tudi ceneje.

Priporoča se posebno čevljariskim mojstrom zaradi tega, ker je tukaj velikanska fabrika za izdelovanje čevljev, ki ima velik promet in obilo dela.

Pisma naj se pošiljajo „J. N. v Tržiči na Gorenskem“. (145—2)

Posestvo

proda se takoj prostovoljno pri Karlovcu na Hrvatskem, na kranjskeji meji, ne daleč od Metlike. Posestvo ima 38 oralov dobrega zemljišča, dobro ohranjena gospodarska poslopja, brod čez Kolpa reko, poslopje za stanovanje, krčmo in kramarstvo. Natančneje pove gospod Ivan Spoj v Metliki na Kranjskem. (156—2)

Fran Zeleznikar, krojač v Ljubljani,

se zahvaljuje svojim p. n. naročnikom za dozdaj mu izkazano obilo zaupanje, ter se priporoča tudi še v prihodnje za izdelovanje oblek po najnovjših pariških journalih. (161—2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse boleznj v želodci

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krčó v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali piščo, črve, zoper boleznj na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko. Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajskeji cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimnovem trgu; lekarna Julij pl. Trnkoczy, na mestnem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli. V Gorici: lekarna A. de Giricoli. V Ajdovščini: lekarna Mich. Guglielmo.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Maria-zeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatená z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nájmo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznájno, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (362—33)

Kupčija z glaževino.

Udano podpisani naznanjam čestitemu občinstvu in posebno prečestitemu duhovenstvu, da sem odprl

trgovino z glaževino, prsteno in porcelansko robo

v Ljubljani, na Starem trgu št. 30,

tik poslopja c. kr. deželne sodnije, pod firmo

PEREGRIN KAJZEL.

Slavno občinstvo vabim, da naj me počesti z obilimi naročili ter zagotavljam, da bodem naročila ceno in pošteno izvrševal.

Sé spoštovanjem

Peregrin Kajzel,

trgovec z glaževino.

(141—3)

Ces. kralj. izklj. priv.
Wilhelmov tekoči zeliški sedativ
„BASSORIN“

od
Franc Wilhelma, lekarja v Neunkirchenu,

jedino, katero je visok c. kr. zdravstveni urad preiskal in potem odličilo nj. veličanstvo cesar Fran Josip I. z izključivim privilegijem.

To sredstvo je priredek, kateri, ako se z njim namaže, čini pomirovalno, dobro, olajšujoče v slabosti na živcih, bolečinah na živcih, živčnih boleznih, telesnej slabosti, revmatičnem živčnem trganju po udih, zoper revmatizem, trganje po udih, bolečine v mišicah, zoper bolečine na obrazu in po udih, giht, revmatizem, glavobol, omotico, šumenje po ušesih, bolečine v križi, zoper slabost udov, posebno pri dolgem potovanju (vojakom, gozdarjem) zoper zbadanje ob straneh, nerвозne bolezni vsake vrste, tudi zoper zastarel revmatizem.

Jedna bučica z zdravniškim navodom stane 1 gl. a. v. Za kolek in zavoj 20 kr. posébe. Prodaje tudi: (20-6)

V Ljubljani: **Peter Lassnik.**

V Brodu Eug. Schrepel, lekar. V Građci J. Purgleitner, lekar.
 Wend. Trnkoczy, lekar. V Zagrebu Sig. Mitlbach, lekar.

Lekárna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne) vsled dolgoletnega izkustva kot **izvrstno uplivne** priznane specialitete, izkušena domača in **homeopatiška** zdravila: (71-7)

Planinski želišeni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljše vrste

bramore, plućnico, kožne izpustke in bezgavne otekline. 1 skl. 60 kr.
Anaterinska ustna voda, najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne sme bi

gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6. škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

➔ **Naročila iz dežele izvrše se takoj.** ➔

THE SINGER MANUFACTURING COMPANY,

New-York,

največja tvornica šivalnih strojev celega sveta.

Izvirni Singer šivalni stroji, katerih se je v zadnjem letu spečalo nad 430.000, priznani so od nepristranske razsodbe od več nego treh milijonov kupcev in nad 200 častnih daril kot najizvrstniši šivalni stroji za porabo v rodbinah in vsako obrt.

Novi pomožni aparati.

Patent varuje jih pred ponarejevanjem.

Ti novi pomožni aparati, katere ima vsak nov rodbinski šivalni stroj, pomagajo vsled svoje duhovite konstrukcije, da more celo nevesčak najlože šivati, grbe delati in robiti itd. itd. in to tako natančno in hitro, kakor je bilo doslej z vsakim drugim šivalnim strojem nemogoče

Nova Singer stojala.

Postavno varovana pred ponarejevanjem.

Na ta stojala, iznajdena od Singer Manufacturing, ki se za nekoliko časa nahajajo tudi na tukajšnjem tržišču in s katerimi se odslej Singer šivalni rodbinski stroji prodajejo, opozarjam posebno. Ker so zdatno zboljšani, goni se jih lahko ter so na kolesčkih, tako da more tak šivalen stroj prav lahko vsaka ženska premakniti z jednega na drug kraj ter jednaka stojala močno presežajo se svojo trdnostjo, lepoto in mirnim tekom, tako, da so originalni Singer šivalni stroji razen drznih prednostij, tudi brezdvomno oni, ki najlaglje tekó.

To velikansko spečavanje in stalno, z nova potrjeno pomnoženje prodaje, — kakeršne ne more nobena druga tvornica tudi približevalno izkazati, — daje najboljši dokaz, da ima izmej vseh šivalnih strojev, ki so na prodaj,

➔ **izvirni Singer šivalni stroj** ➔

največje zaupanje pri kupujočem občinstvu in da po svojej vrlini, moči, trajnosti, priročnosti, in jednostavnosti sestavljenja preseže vse druge fabrikate. Opozarja se posebno na to, da se naši **izvirni Singer šivalni stroji** izdelavajo izključno v lastnih tvornicah Singer-Manufacturing Company v New-Yorku, in da se vsakemu **izvirnemu Singer šivalnemu stroju** priloži izvirni certifikat, ki se glasi:

The Singer Manufacturing Co. NEW-YORK	Fol. Nr.	CERTIFIKATE.	The Singer Manufacturing Co. NEW-YORK
Chief Office New-York, 34 Union Square.			
We, the Undersigned, Singer Manufacturing Co. do hereby certify, that the accompanying Sewing Machine bearing above Number, is constructed in our Manufactory and shipped to our General Agent for Russia, the North and Middle of Europe, Mr. G. Neidlinger, Hamburg.			
We further state, that our Machines can only be had in Russia, the North and Middle of Europe through Mr. G. Neidlinger or the Agents appointed by him.			
The Singer Manufacturing Co., New-York.			
General-Agent for Russia, the North and Middle of Europe. G. Neidlinger m. p.		Edward Clark m. p., President.	

Ker se izvirni **Singer šivalni stroji** mnogotero ponarejajo, naj vsakdo, kdor kupi tak šivalen stroj, pazi na to: Vsak originalni Singer šivalni stroj ima na roki z zlatimi črkami polno firmo: **The Singer Manufacturing Co.** — Vsak originalni Singer stroj ima na roki na predstojem certifikatu narisano „varstveno“ znamenje. — Vsak izvirni šivalni Singer stroj ima jamstveno (kakor zgoraj) pismo. — Ti stroji oddajejo se pod **najboljšimi pogoji**, kar omogoči vsakemu, tudi nebotogatu, da si omisli ta domači in obrtski stroj.

THE SINGER MFG. CO., NEW-YORK

zastopa za celo Kranjsko samo in jedino

➔ **FRANC DETTER,** ➔

v Ljubljani, na mestnem trgu h. št. 168.

(143-3)